

SABLJARKA *Recurvirostra avosetta*
AVOCET – 2 at Lake Ptuj on May 9th, 1992

Pred dobrim dvema letoma sem prvič videl sabljarko. To je bilo v ornitološkem rezervatu Crna mlaka pri Jastrebarskem (Hrvatska). Še sedaj imam pred očmi sliko tistega poznega majskega popoldneva: množica pobrežnikov in galebov, med njimi pa ta čudovito lepa črno-bela ptica. Kar hudo mi je bilo, ko smo morali domov. Nekako takrat sem tudi začel intenzivneje spoznavati fenomen štajerskih akumulacijskih jezer. Želja, da bi se ponovno srečala s sabljarko, pa je rasla v meni. In sem dočakal.

Dne 9. 5. 1992 nismo bili v pobrežniško znanem Ormožu, ampak v Ptuj. Voda je bila precej visoko, na jezeru pa ni bilo niti kvadratnega metra tako zaželenih blatnih površin. Pač pa sva z Damijanom vodila pravicato skupino »nadobudnih ornitologinj«, tako da je bila vsa stvar videti kot nekakšen šolski naravoslovni dan.

Ura je bila približno nekaj čez enajst, za seboj pa smo imeli že skoraj vse jezero. Tukaj se je naša skupina ustavila. Postavil sem svoj teleskop, da bi si ogledal manjšo jato rečnih galebov *Larus ridibundus*, ki so sedeli na nasipu. Prva stvar, ki sem jo zagledal med galebi, je bila sabljarka, ki je brezkrbno stopala po asfaltnem nasipu in s svojim navzgor ukrivljenim kljunom pobirala hrano med naplavinami ob vodi. Takoj nato sem ob njej zagledal še eno. Ko smo se ju nagledali, je Branko odšel proti njima, da bi ju fotografiral. Uspelo se mu je približati na zelo majhno razdaljo, takrat pa so se galebi in z njimi tudi obe sabljarki splašili. Slika, napravljena z navadnim 50 mm objektivom, je kljub temu dokaj dobra. Sabljarki sta po vzletu nekajkrat leteli mimo nas vzdolž nasipa in se pri tem oglašali. Nato sta se usedli na vodno gladino in kot dve raci plavali proti manjšemu otoku.

To je bil resnično najboljši možen zaključek zanimivega izleta; pa tudi sicer je bil že čas, da se vrnemo v realni svet vsakdanjosti, saj se je vsem skupaj mudilo na vlak. Meni pa je bilo spet žal. *Luka Božič, Pintarjeva 16, 62000 Maribor*

RJAVA KOMATNA TEKICA *Glareola pratincola*
COLLARED PRATINCOLE – on May 30th, 1992 at Lake Cerknica

30. 5. 1992 je na zahodni strani jezera, v bližini

Levišča na Cerkniškem jezeru, za neznanim požigalcem ostalo obsežno pogorišče, na katerem so bile posejane manjše luže, tam, kjer je nivo tal nekaj nižji. Že prejšnji teden sva tukaj opazovala vodne ptice in to je bila zadostna spodbuda, da sva se tja odpravila tudi tokrat. Moram še povedati, da je nekaj naprej, kjer se začne trava, to priljubljeno gnezdišče prib. Ob prvih alarmnih klicih prib sva nenadoma splašila tudi neznano ptico, ki sva jo najprej krstila za »veliko lastovko«. Seveda nama je bilo takoj jasno, da to zagotovo ni. Po letu je rahlo spominjala na močvirskega martinca, po postavi pa nikakor ne; imela je vitke peruti in škarjast rep. Ob vzletu sva jasno videla tudi belo trtico. Po spominu iz ključa sva se kmalu spomnila tekic in to je potrdil tudi podrobnejši pregled priročnika. Ob ugotavljanju vrste sva se znašla v rahli zagati. Oba bi prisegla, da je imela popolnoma temne peruti, in že sva začela po malem proslavljati, ko se je v nama oglasila žilica previdnosti. Barva podperutnega perja je zelo varljiva že pri pikastem in močvirskem martincu, kaj šele pri tekici. Poleg tega je bila svetloba močno difuzna, takšna, v kateri se tudi svetle stvari zdijo temne, če jih opazujemo proti svetlobi. Tekica je imela sicer temne peruti tudi na temni podlagi Javornikov, vendar sva se odločila, da počakava, da se usede. Nisva dolgo čakala, usedla pa se je na srečo nedaleč od naju. Ko sva se ji znova približala in je vzletela, sva tokrat razločno videla belo obrobljena sekundarna peresa in kostanjevo rjave spodnje krovce. Tako glede determinacije ni bilo več vprašanja, glede na čas pojavljanja pa sva se spraševala o možni gnezditvi. Vendar tekice 6. 6. 1992 ni bilo več, čeprav sva prečesala vso požgano območje. *Pri-mož Kmecl, Karin Rižner, Riharjeva 28, 61111 Ljubljana*

BELOČELI DEŽEVNIK *Charadrius alexandrinus*
KENTISH PLOVER – on April 25th, 1992 at Lake Pernica near Maribor

Dne 25. 4. 1992 dopoldan sem opazoval ptice na Pernškem jezeru. Iz jezera so gledale tri še kar velike muljaste površine. Na prvi sem opazoval malega martinca *Actitis hypoleucos*. Zraven njega se je prehranjeval mali deževnik *Charadrius dubius*. Na drugi muljasti površini se je sprehajal zraven treh togotnikov *Philomachus pugnax* še komatni deževnik *Charadrius hiaticula*.